

lovens § 75 givne Løfte om en Kirkeforfatning, men kun som et Skridt paa Vejen dertil. Siden den Tid har et kirkeligt Udvalg, valgt ifølge Lov af 15. Maj 1903, med overvældende Majoritet fremsat et Forslag til en fuldstændig Kirkeforfatning, omfattende baade Menighedsraad og et Kirkeraad. Det maa anses for uheldigt og uforsvarligt ganske at tilsidesætte et med saa stor Majoritet fremsat Ønske fra en valgt Repræsentation for det danske Kirkefolk, saa meget mere som det heller ikke lader sig forsvare ved Grunde ud fra Sagen selv; thi den Omstændighed, at man indenfor det kirkelige Udvalg som Repræsentant for de forskellige Retninger indenfor vort Kirkeliv mødes i Enighed om et fælles Forslag, viser, at den megen Tale om, at et Kirkeraad formentlig vil virke splittende, ikke har nogen Rod i Erfaringen. Og ligesom man i det kirkelige Udvalg saa, at de fælles Forhandlinger i en saadan raadgivende Forsamling fik en samlende Betydning, saaledes taler ogsaa Erfaringen fra saa godt som alle evangeliske Kirkesamfund udenfor Danmark for, at en fælles Repræsentation for Kirken netop vil have en samlende og styrkende Betydning for Kirkesamfundet og ingenlunde en splittende.

I Erkendelse af, at Kirken ifølge Grundlovens § 75 har et berettiget Krav paa en fuldstændig Kirkeforfatning, og af, at det kirkelige Udvalgs med saa stor Majoritet fremsatte Forslag har givet dette Krav endnu større Vægt, er der i det foreliggende Lovforslag foreslaaet indføjet et nyt Afsnit, handlende om Indførelse af et Kirkeraad. I alt væsentligt slutter man sig her, ogsaa i Enkelthederne, til det kirkelige Udvalgs Forslag, kun med nogle faa Ændringer, som have til Hensigt at simplificere og lette Indførelse af et Kirkeraad. Set fra Statens Synspunkt maa Oprettelsen af et saadant *raadgivende* Organ for Kirken — og om andet er der jo ikke Tale — være i høj Grad ønskelig, da det ikke vil være muligt at søge Raad hos de mange hundrede enkelte Menighedsraad.

Da de Bestemmelser, der i Lovforsla-

gets §§ 4 og 11 opstilles om Betingelserne for Valgret og Valgbarhed, maa siges ikke at tage tilstrækkeligt Hensyn til, at Indfyldelse paa Kirkens Anliggender kun bør tilstaas saadan, der dele Kirkens Tro og ville varetage dens Tary, foreslaas det, at disse Bestemmelser ændres til en Formulering, der svarer til den af det kirkelige Udvalg foreslaaede. Dette har ogsaa medført en Tilføjelse i § 28 med Hensyn til de paa Menighedsrådet valgte Medlemmer.

Ligeledes maa det anses for naturligt, at Sognepræsten, naar han i Henhold til dette Forslag kaldes *ifølge Indstilling fra Repræsentanter, valgte af Menigheden selv*, ogsaa bliver født Formand for Menighedsraadet. I Henhold hertil er der stillet Ændringsforslag til en Række Paragraffer.

Endvidere er der i § 4 givet Sognebaandsløserne frit Valg mellem, om de ville have Valgret og Valgbarhed i det Sogn, hvori de bo, eller i det Sogn, hvortil de gennem Sognebaandsløsningen ere knyttede. Da det maa anses for urigtigt, at Sognebaandsløserne kunne have Valgret og Valgbarhed i et Sogn, til hvis Menighed de ikke have fjerneste kirkelige Tilknytning, er der stillet Ændringsforslag til § 4, gaaende ud paa, at Sognebaandsløserne kun have Valgret og ere valgbare i det Sogn, hvortil de gennem Sognebaandsløsningen ere knyttede. Forslaget om Tilføjelse af § 50 hviler paa den Betragtning, at det vilde være en Uretfærdighed mod Præstestanden, om man vedtog en Ordning af Præstevalget uden samtidig at faa gennemført den saa paatrængende nødvendige Omordning af Præsternes Lønningsforhold.

Ændringsforslag.

Af Udvalget:

Til § 1.

1) 2det Stykke, 2den Linie: efter Ordet „Ministeriet“ indskydes: „for Kirke- og Undervisningsvæsenet“.